

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.340 van 16 februari 2001
in de zaak A. 91.775/X-9531.**

In zake : Patrick ARICKX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. ROTSART,
kantoor houdende te 8510 MARKE,
Pieter Breughelstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick ARICKX
op 12 mei 2000 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van
29 februari 2000 van de Vlaamse minister van Binnenland-
se Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, waarbij
het ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare
monumenten, stads- en dorpsgezichten wordt vastgesteld,
bevattende onder meer als monument het Strichtensgoed,
m.n. het boerenhuis, de terp en de hoefijzervormige
omwalling, gelegen te Tielt (Kanegem),
Strichtensgoedstraat 1, kadastraal bekend, Sectie A,
perceelnummer 149C(deel);

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 15 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 februari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. WEINSTOCK die, loco Advocaat P. ROTSART verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat N. DE CLERCQ die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoeker laat gelden wat volgt :

"Het is een feit dat de hoeve zeker aan de linkerkant en aan de achterzijde in erbarmelijke toestand verkeert en als het ware op invallen, cq. instorten staat.

Artikel 11 van het Decreet van 3 maart 1976, verplicht de eigenaar van het op een ontwerp van lijst opgenomen 'monument' om de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken te verrichten en het Decreet koppelt daar strafsancities aan.

Door de opname op het ontwerp van lijst wordt verzoeker nu verplicht om instandhoudingswerken te ondernemen teneinde te voorkomen dat het 'monument' zou teloorgaan.

Verzoeker meent dat het quasi onmogelijk is om tegen een aanvaardbare kostprijs een nuttige herstelling te laten verrichten. De hoeve staat immers op een omwalde heuvel en is met machines quasi niet bereikbaar. Bovendien is het technisch haast ondoenbaar om bij herstelling een deugdelijke fundering aan te brengen.

Anderzijds is het de wens van verzoeker om de hoeve te slopen en ze te vervangen door een esthetisch verantwoorde nieuwbouw. Zoals supra gemeld, heeft verzoeker daartoe een bouwaanvraag ingediend, die dateerde van vóór de datum dat het ontwerp van lijst aan hem betekend werd.

Het nadeel dat verzoeker lijdt indien de bestreden beslissing niet geschorst wordt, is derhalve meer dan louter pecuniair, vermits de beslissing verzoeker frustreert in zijn mogelijkheden om aan de penibele toestand van zijn huisvesting te verhelpen.

Deze huisvestingsproblemen zijn des te meer aan de orde, vermits het bedrijf in de naast de hoeve gelegen stallen een aanzienlijk aantal dieren herbergt en het verblijf van de boer op zijn hoeve derhalve meer dan aangewezen voorkomt. Bovendien laat de bestreden beslissing geen enkele bebouwing meer toe op het perceel waarop de hoeve staat en de naastgelegen percelen, gelet op de bescherming als dorpsgezicht";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel voldoende concreet en specifiek moet zijn, dat het betoog van verzoeker echter een schoolvoorbeeld is van algemeenheden en vaagheden, doorspekt van ongefundeerde beweringen, dat formeel dient te

worden ontkend dat het boerenhuis op instorten zou staan of een onaanvaardbare onderhoudskost zou vergen, en verzoeker overigens aanspraak kan maken op een onderhouds- en restauratiepremie, dat er voorts geen sprake is van een penibele woonsituatie, zoals duidelijk blijkt uit de foto's van het interieur, dat de omschreven algemeenheden dus feitelijke grondslag missen, dat een pecuniair nadeel een schoolvoorbeeld is van een herstelbaar nadeel, en verzoeker niet aantoonst waarom dit nadeel in casu onherstelbaar zou zijn, te meer daar niet wordt uiteengezet hoe hoog de beweerdde kosten zouden oplopen, laat staan bewezen enerzijds, en niet wordt uiteengezet, laat staan bewezen, welke de financiële mogelijkheden zijn van verzoeker anderzijds, dat ook de intentie om een nieuw gebouw op te richten geen nadeel kan adstrueren, aangezien dit nadeel samenvalt met de grond van de zaak, elk concreet gegeven hieromtrent ontbreekt, en ten aanzien van een in de tijd beperkt voorlopig beschermingsbesluit principieel geen nadeel kan vormen, en dat verzoeker geen enkele aanduiding verstrekt over de concrete leef- en woonsituatie zodat er geen sprake kan zijn van een toetsbaar nadeel;

Overwegende dat de stelling van verzoeker dat het quasi onmogelijk is om tegen een aanvaardbare kostprijs een nuttige herstelling te laten verrichten en dat deze technisch haast onmogelijk is, een bewering is die niet door bewijskrachtige stukken wordt gestaafd; dat het daarenboven in hoofdzaak gaat om een financieel nadeel, dat in beginsel niet moeilijk te herstellen is; dat verzoeker geen concrete gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit terzake wel het geval zou zijn; dat verzoeker evenmin enig concreet gegeven bijbrengt met betrekking tot de beweerdde "penibele toestand van zijn huisvesting" en de dringende noodzaak om de hoeve onmiddellijk te kunnen slopen en te vervangen door een nieuwbouw; dat de uiteenzetting van verzoeker geen aanneembare gegevens bevat waaruit kan

blijken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien februari tweeduizendeen, door :

de H.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.